

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

Opis techniczny:

1. Przedmiot i zakres opracowania.
2. Podstawa opracowania.
3. Opis stanu istniejącego:
 - 3.1. Lokalizacja;
 - 3.2. Warunki gruntowo – wodne;
 - 3.3. Zagospodarowanie terenu;
 - 3.4. Istniejąca zieleń;
 - 3.5. Wpływ inwestycji na środowisko.
4. Założenia programowe.
5. Projektowana ściana urnowa.
6. Projektowane dojście.
7. Wykonanie żywopłotu.
8. Wykonanie trawnika z darni.

Zał. nr 1 – Inwentaryzacja zieleni.

Zał. nr 2 – Plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Część rysunkowa:

1. Rys. U1. Plansza ogólna – skala: 1:500;
2. Rys. U2. Plansza inwentaryzacji zieleni – skala: 1:500;
3. Rys. A1. Przekroje XX i 11 – skala 1:25;
4. Rys. A2. Przekroje 22, 33, 44 – skala 1:25;
5. Rys. A3. Przekroje AA, BB, CC i szczegół zamknięcia komory urnowej – skala 1:250;
6. Rys. A4. Widoki elewacji – skala 1:25;
7. Rys. K1. Zbrojenie trzonu ściany urnowej – skala 1:25;
8. Rys. K2. Zbrojenie trzonu ściany urnowej, przekroje poziome – skala 1:25;
9. Rys. K3. Zbrojenie fundamentu – skala 1:25;

OPIS TECHNICZNY

1. PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA.

Przedmiotem opracowania jest projekt ściany urnowej, która zostanie zlokalizowana na terenie działki Cmentarza Centralnego w Szczecinie położonej przy ulicy Ku Słońcu 124C.

Inwestorem jest:

Zakład Usług Komunalnych
71-080 Szczecin, ul. Ku Słońcu 125A

2. PODSTAWA OPRACOWANIA.

Opracowanie zostało wykonane na podstawie:

- wtórnika mapy sytuacyjno – wysokościowej w skali 1:500,
- zapisu „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gumieńce – Słowieńsko w Szczecinie”, na podstawie informacji o zgodności z „Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego” wydanym przez Wydział Urbanistyki i Administracji Budowlanej Urzędu Miejskiego w Szczecinie;
- wytycznych konserwatorskich wydanych przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie;
- uzgodnień z Inwestorem.

3. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO.

3.1. Lokalizacja.

Projektowana ściana urnowa zostanie zlokalizowana na terenie działki nr 2/5 obręb 2116 Pogodno, położonej przy ulicy Ku Słońcu 124C w Szczecinie.

3.2. Warunki gruntowo – wodne.

Na podstawie badań warunków gruntowo – hydrologicznych przeprowadzonych na działkach sąsiednich – przylegających bezpośrednio do miejsca lokalizacji ściany urnowej, do celów projektowych założono, że: podłoże zbudowane z nośnych gruntów piaszczystych i spoistych (przewaga gruntów spoistych). Warunki hydrogeologiczne są dobre, a wody gruntowe zalegają poniżej poziomu posadowienia.

Rodzaj warunków gruntowych: proste warunki gruntowe.

Kategoria geotechniczna obiektu I .

Po wykonaniu wykopu, w przypadku stwierdzenia odmiennych warunków gruntowych należy wezwać projektanta w celu ustalenia sposobu posadowienia obiektu.

3.3. Zagospodarowanie terenu.

Na działce, na której planuje się lokalizację ścian urnowych, znajduje się dawna kaplica cmentarna Cmentarza Wojskowego. Na terenie działki nie ma zachowanych grobów i nie ma śladów wskazujących na wykonywane tu pochówki. Obecnie projektowane ściany urnowe będą sąsiadowały ze

ścianami urnowymi wzniesionymi dwa lata temu. Obszar działki nie jest ogrodzony. Od strony ulicy Ku Słońcu, działka ogrodzona jest ogrodzeniem z przęseł stalowych kutych, osadzonych w murowanych słupach posadowionych na murowanym cokole. Działka jest zlokalizowana przy drugiej bramie wejściowej na cmentarz. Od strony północnej przylega do ulicy Ku Słońcu, a od zachodu i południa przylega do wewnętrznych dróg cmentarza. Od strony wschodniej sąsiaduje z kwaterami utworzonym na dawnym terenie ogrodnictwa.

Kaplica znajdująca się w sąsiedztwie miejsca, w którym planuje się usytuowanie ściany urnowej, została wzniesiona w latach 1928 – 1930 na terenie ówczesnego Cmentarza Wojskowego. Teren tego cmentarza, dopiero po roku 1945 został włączony w obszar Cmentarza Centralnego. Budynek kaplicy jest parterowy, częściowo podpiwniczony. Forma architektoniczna nawiązuje do wzorów architektury romańskiej. Elewacja jest wykonana z cegły klinkierowej.

3.4. Istniejąca zieleń.

Istniejąca zieleń to drzewa i krzewy: robinia akacjowa – 1 szt.; klon jawor – 4 szt.; cis pospolity – 13st.; kasztanowiec biały – 9 szt.; buk zwyczajny – 2 szt.; dąb szypułkowy – 1szt.. Planuje się usytuowanie ściany urnowej w taki sposób, aby zachować istniejącą zieleń. Poza cięciami sanitarnymi i zabiegami pielęgnacyjnymi polegającymi na podcięciu i usunięciu posuszu nie przewiduje się pomniejszania istniejącego zasobu zieleni. Przy egzemplarzach o wielu pniach zaleca się usunięcie słabszych pni i pozostawienie najsilniejszego przewodnika.

3.5. Wpływ inwestycji na środowisko.

Budowa ścian urnowych nie jest inwestycją szczególnie szkodliwą dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogącą pogorszyć stan środowiska. Projektowany obiekt nie powoduje kolizji z innymi obiektami planowanymi w sąsiedztwie. Realizacja jest zgodna z zapisem w planie miejscowym. Inwestycja jest realizowana na terenie czynnego cmentarza. Budowa obiektu i realizowane w niej pochówki nie mają wpływu na podłoże gruntowe i wody podziemne. Projektowana inwestycja spełnia wymagania zawarte w: Ustawie Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska o cmentarzach i chowaniu zmarłych, Rozporządzeniu Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 20.X.1972 DU nr47 poz. 299, w sprawie urządzania cmentarzy, prowadzenia ksiąg cmentarnych oraz chowania zmarłych, Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25.08.59 DU nr 52, poz. 315 w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego – nie dotyczy. Odpady komunalne będą gromadzone do wystawionych w pobliżu pojemników i będą usuwane przez administratora cmentarza.

4. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE.

W związku ze zwiększeniem się ilości pochówków po kremacji, zaplanowano budowę drugiego rzędu ścian urnowych. Działka, na której przewiduje się lokalizację ściany urnowej, zostanie zagospodarowana ponownie w taki sposób, aby umożliwić zlokalizowanie drugiego rzędu ścian urnowych. Założenie będzie składało się z trzech segmentów usytuowanych od północnej strony istniejącego rzędu ścian urnowych.

Przewidziano ściany dwustronnie usytuowanymi niszami urnowymi. Nisze zostaną umieszczone w dwóch i trzech poziomach. W każdym z nich znajdom miejsce 42 nisze. Nisze będą miały wymiar wewnętrzny: 45x45x50 cm; co pozwoli na umieszczenie w niej 4 urn.

Powierzchnia zabudowy jednego segmentu:	11,37 m ²
Kubatura jednego segmentu:	27,52 m ³
Powierzchnia zabudowy trzech segmentów:	34,41 m ²
Kubatura trzech segmentów:	82,56 m ³

5. PROJEKTOWANA ŚCIANA URNOWA.

Segmenty ściany urnowej zostały zaprojektowane z trzonem żelbetowym wylewanym na placu budowy. Zostaną wykończone okładziną z granitu w kolorze szarym – dla odróżnienia od istniejących ścian, w połączeniu z fragmentami oblicowanymi cegłom ceramiczną łączoną zaprawą z dodatkiem trasu. Zamknięcia komór urnowych przewidziano z płyt z granitu izerskiego również w kolorze szarym.

Segment ściany urnowej będzie posadowiony na podkładzie grubości 10 cm z „chudego” betonu – B-7,5. Płyta fundamentowa grubości 20 cm, wykonana z betonu B25, będzie przebrojona dwuwarstwowo siatką z prętów $\varnothing$ 10 mm o oczkach 12 cm. Przewiduje się zastosowanie stali A-I, z otulina 2,5 cm. Zbrojenie płyty zostanie połączone ze zbrojeniem ścianek fundamentowych i górnej płyty, na której spocznie korpus ściany fundamentowej. Przestrzeń pomiędzy dolną i górną płytą fundamentową zostanie wypełniona gruzobetonem. Fundament posadowić na folii budowlanej w celu odcięcia możliwości kapilarnego podciągania wody. W celu zabezpieczenia korpusu fundamentu przed penetracją wilgoci należy pokryć ściany pionowe i górną powierzchnię powłoką wodoszczelną CR65.

Nadziemna część korpusu ściany urnowej została zaprojektowana jako wylewana na budowie konstrukcja betonowa z B25, ze zbrojeniem ze stali A-I, przeciwskruczowym z prętów $\varnothing$ 16 mm.

Fragmenty korpusu betonowego zostaną oblicowane cegłą ceramiczną elewacyjną, kotwiona do korpusu betonowego prętami $\varnothing$ 6 mm, co cztery warstwy. Do kotwienia używać prętów ocynkowanych.

Zapobieganie powstawania wykwitów na ścianie licowej – zastosować zaprawę do klinkieru CT-32.

Wykwity wapienne są najczęściej występującymi zanieczyszczeniami na ścianach licowych. Przyczyną ich powstania jest, iż wilgoć z wody zarobowej lub wnikażącej w mur z zewnątrz po jakimś czasie wyparowuje. Po drodze zabiera ze sobą niezwiązane cząstki tlenku wapnia i wchodzi z nimi w reakcje tworząc wodorotlenek wapnia. Związki wapnia krystalizując na powierzchni fugi, tworzą nierozpuszczalny w wodzie kamień wapienny.

W celu zapobiegania temu zjawisku należy dobrać odpowiednią technikę wykonywania ściany licowej.

1. Murowanie i fugowanie w jednym cyklu pracy – przy zastosowaniu gotowych, fabrycznie zmieszanych zapraw z trasem. Tras – specjalny dodatek do zaprawy – wiąże związki wapnia. Oprócz tego krystalizując w zaprawie zwiększa jej szczelność, poprzez co zmniejsza penetrację wilgoci do związanej zaprawy.
2. Murowanie a następnie fugowanie ściany wykonywane w dwóch cyklach roboczych. W tej technologii należy również zastosować odpowiednio dobraną zaprawę do murowania oraz zaprawę do fugowania. Zaleca się zastosowanie zapraw z dodatkiem trasu.

Należy również pamiętać o dozowaniu odpowiedniej ilości wody do zaprawy – zgodnie z zaleceniami producenta, zabezpieczaniu muru folią po zakończeniu pracy i ochronie przed wilgoci opadów atmosferycznych, oczyszczaniu licówki przed związaniem zaprawy. Prace murarskie należy wykonywać w warunkach suchych – wilgotności względnej powietrza 60%, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Świeżą zaprawę należy chronić przed spadkiem temperatury poniżej +5°C do czasu, aż będzie całkowicie stwardniała i wyschnięta. Z tego powodu nie zaleca się wykonywania tych prac w okresie jesienno – zimowym.

Bezwzględnie przestrzegać zaleceń producenta zapraw w zakresie technologii wykonywania oblicówki z cegły ceramicznej.

Cmentarz Centralny
Projekt ścian urnowych.

Zaprawa do murowania klinkieru CT32:

to cementowa zaprawa do murowania i spoinowania klinkieru wewnątrz oraz na zewnątrz budynków.

DANE TECHNICZNE:

Baza:	mieszanka cementów z wypełniaczami mineralnymi i modyfikatorami
Dostępna w kolorach:	szary, grafit, klinkier, ciemny brąz, kasztan, beż
Temperatura stosowania:	od +5 do +25°C
Czas zachowania właściwości roboczych:	≥ 180 min.
Zawartość chlorków:	≤ 0,03 % Cl
Zawartość powietrza:	≤ 30 %
Wytrzymałość na ściskanie:	M10
Wytrzymałość spoiny:	0,15 N/mm ²
Absorpcja wody:	≤ 0,1 kg/m ² min ^{0,5}
Współczynnik przepuszczania pary wodnej μ:	15/35
Gęstość:	1610 kg/m ³
Współczynnik przewodzenia ciepła przy 50 % wilgotności λ _{10,dry} :	0,67 W/mK
Reakcja na ogień:	A1
Orientacyjne zużycie:	ok. 2,0 kg/dm ³

CT 32 zawiera cement i zmieszana z wodą ma odczyn alkaliczny. W związku z tym należy chronić skórę i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Zawartość chromu VI – poniżej 2 ppm w okresie ważności wyrobu. Wyrób zgodny z normą PN-EN 998-2:2004, posiada atest Państwowego Zakładu Higieny HK/B/0220/01/2004.

Pozostała część korpusu ściany zostanie wyłożona płytami z granitu izerskiego ze Szklarskiej Poręby. Pionowe fragmenty ściany oraz płyty zamykające nisze urnowe obłożyć stosując wypolerowaną płytkę granitową. Gzymsy wieńczące ścianę urnową obłożyć płytkami wykończonymi w macie. Spoiny okładzin płyt granitowych wypełnić CS-29. W celu zabezpieczenia gzymsów przed ewentualnym przemakaniem lub kapilarnym podciąganiem wody zaleca się przed ułożeniem okładziny granitowej wykończyć je powłoką uszczelniającą CR-166, a płyty granitowe mocować na klej CM-18. Należy zwrócić szczególną uwagę na miejsce połączenia gzymsów na niższych częściach płyty z licówką środkowej części ściany urnowej. Połączenie to należy szczególnie starannie obrobić szpachlą CS-29. Od spodu gzymsy wykończyć szpachlówką CR-64, a następnie pomalować farbą silikatową CT-54 w kolorze dobranym do odcienia granitu.

Część cokołową ściany urnowej obłożyć płytkami granitowymi w kolorze szarym o powierzchni „grostkowanej”. Z tego samego rodzaju granitu wykonać opaskę z kostki brukowej 10x10x10 cm, o szerokości 60 cm, wokół każdego segmentu ściany.

Zaprawa klejąca Easyflex CM 18

to lekka elastyczna zaprawa klejąca „EasyFlex” przeznaczona do mocowania płytek ceramicznych (również gresowych), cementowych i kamiennych (oprócz marmuru) oraz płyt izolacji termicznej, akustycznej na podłożach odkształcalnych oraz na podłożach krytycznych.

DANE TECHNICZNE:

Baza: modyfikowana żywicami syntetycznymi mieszanka cementów z lekkimi wypełniaczami i selekcjonowanymi piaskami

Gęstość nasypowa: ok. 0,9 kg/dm³

Temperatura stosowania: od +5 do +25°C

Czas wstępnego dojrzewania: ok. 5 min.

Czas zużycia: do 2 godz.

Czas otwarty: przyczepność/ 0,5 MPa po czasie nie krótszym niż 30 min

Spływ: ≤ 0,5 mm

Spoinowanie: po 12 godz.

Przyczepność:

- początkowa: / 1,0 MPa

- po zanurzeniu w wodzie: / 1,0 MPa

- po starzeniu termicznym: / 1,0 MPa

- po cyklach zamrażania i rozmrażania: / 1,0 MPa

Odporność na temperaturę: od -30 do +70°C

Orientacyjne zużycie (dotyczy równego podłoża, w zależności od równości podłoża i rodzaju płytek zużycie może ulec zmianie):

wymiar zębów pacy	ilość CM 18, kg/m ²
4 mm	1,2
6 mm	1,4
8 mm	1,9
10 mm	2,2
paca do zapraw średniowarstwowych	3,6

CM 18 zawiera cement i po zmieszaniu z wodą ma odczyn alkaliczny. W związku z tym należy chronić skórę i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami, płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Zawartość chromu VI – poniżej 2 ppm w okresie ważności wyrobu.

Wyrób zgodny z normą PN-EN 12004:2002, posiada atest higieniczny Państwowego Zakładu Higieny HK/B/1540/01/2002.

Uszczelniaacz poliuretanowy CS 29

to jednoskładnikowy, nisko-modułowy, trwale elastyczny uszczelniaacz poliuretanowy.

DANE TECHNICZNE:

Baza: poliuretan

System utwardzania: twardnieje pod wpływem wilgoci zawartej w powietrzu

Temperatura stosowania: od +5°C do +40°C

Czas schnięcia dotykowo: ok. 30 min.

Czas twardnienia: 1-7 dni

Powrót elastyczny: / 70 %

Właściwości mechaniczne przy rozciąganiu dla płytki betonowej:

- poprzeczny moduł rozciągający w temperaturze +23°C $\geq 0,4 \text{ N/mm}^2$

- poprzeczny moduł rozciągający w temperaturze -20°C $\geq 0,6 \text{ N/mm}^2$

Właściwości mechaniczne przy stałym wydłużeniu: brak uszkodzenia

Właściwości adhezji/kohezji w zmiennych temperaturach: brak uszkodzenia

Właściwości adhezji/kohezji przy stałym wydłużeniu po działaniu wody: brak uszkodzenia

Zmiana objętości: $\leq 10 \%$

Odporność na spływanie:

- w temperaturze +5°C ≤ 3

- w temperaturze +50°C ≤ 3

Odporność na temperaturę po związaniu: od - 40°C do +80°C

Prace należy prowadzić w dobrze wentylowanych pomieszczeniach. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Chronić przed dziećmi. Wyrób zgodny z normą PN-EN ISO 11600:2004. Klasa ISO 11600 – F – 20 HM - Gup, M₁up.

6. PROJEKTOWANE DOJŚCIE.

Istniejące w bezpośrednim sąsiedztwie drogi są wykonane jako aleje żwirowe. Projektowane dojście będzie również wykonane jako aleja żwirowa o powierzchni przepuszczalnej. Obramowanie zostanie wykonane z obrzeży chodnikowych 25x8x100, umocowanych w obsypce piaskowej stabilizowanej cementem (w stosunku 1:12). Do budowy nawierzchni żwirowych należy używać kruszywa o ostrych, nieregularnych krawędziach, bo tylko takie będą się dobrze klinowały. Można użyć żwiru, lecz nie może to być żwir rzeczny i należy go wymieszać z dodatkiem 30% gliny. Zalecane jest zastosowanie kłınca lub tłucznia, – ponieważ ten rodzaj kruszywa daje najtrwalszą nawierzchnię.

Alejka będzie wykonana po wykorytowaniu terenu. Każdą warstwę podbudowy należy zagęścić mechanicznie. Pierwsza warstwa podbudowy o grubości 15 cm, została zaprojektowana ze żwiru o granulacji Ø 30 - 40mm. Następna warstwa podbudowy, o grubości 10,0cm, została zaprojektowana ze żwiru Ø8 – 16mm. Nawierzchnia grubości 7,0cm, została zaprojektowana ze żwiru kopalnianego z dodatkiem 30% gliny, kłınca lub tłucznia o granulacji Ø 5 – 10mm. Profil poprzeczny alejki należy ukształtować z wypukłością umożliwiającą spływanie wody na boki. Alejka będzie wykonana na podłożu gruntów przepuszczalnych w związku z powyższym nie jest konieczne wykonywanie ich odwodnienia. Przewidziano możliwość poruszanie się po niej samochodów.

Przy zbliżeniu do drzew w pasie 50 cm, korytowanie wykonać ręcznie, aby nie uszkodzić korzeni.

Przy ścianach urnowych ustawić 6 szt. ławek parkowych. Zastosować ławki wg wzoru istniejących ławek. Rozmieszczenie ławek ustalić w trakcie wykonywania alejek.

7. WYKONANIE ŻYWOPŁOTU.

7.1. Przygotowanie podłoża.

Pas żywopłotu o szerokości 1,0m, zostanie wydzielony betonowymi obrzeżami chodnikowymi o wymiarach 20x100x6. Przy zbliżeniach do istniejących drzew należy odsunąć zakładane obrzeże na odległość 1,0m. Usuwamy wszystkie kamienie, gruz, śmieci, chwasty, gałęzie, liście i korzenie po wyciętych roślinach.

Rośliny sadzić w rowie. Po wykonaniu wykopu na głębokość 30,0 cm na dnie ułożyć warstwę kompostu torfowego. Odłożoną glebę wymieszać z ziemią ogrodową.

7.2. Sadzenie krzewów.

Na żywopłot przewidziano cis pospolity (*Taxus baccata*) w rozstawie 50,0cm w układzie naprzemiennym (układ „w trójkę”). Zaleca się posadzenie egzemplarzy roślin o minimalnej wysokości 60,0cm z bryłą korzeniową. Przed posadzeniem roślin, podłoże obficie nawodnić i moczyć bryłę korzeniową. Po posadzeniu roślin glebę w pasie żywopłotu wyściółkować korą.

7.3. Pielęgnacja.

Po posadzeniu krzewów zapewnić stałą wilgotność podłoża, a w wypadku szczególnej suszy nadziemne części roślin zabezpieczyć agrowłókniną. Sprawdzać systematycznie stan wilgotności gleby i stan ściółki. Usuwać pojawiające się chwasty. Proponuje się prowadzenie żywopłotu jako formowany, o docelowej wysokości 1,5m.

8. WYKONANIE TRAWNIKA Z DARNI.

Zaprojektowano trawnik z darni. Należy przystąpić do wykonania trawnika po zakończeniu prac nad utwardzeniem ścieżki i po wykonaniu dojścia oraz po zakończeniu sadzenia żywopłotu.

8.1. Przygotowanie podłoża.

Staranne przygotowanie terenu jest niezwykle ważne - głównie od tego zależy, jak w przyszłości będzie wyglądał trawnik. Po osadzeniu obrzeży chodnikowych należy usunąć i wywieźć istniejącą darni. Oczyszczamy teren. Usuwamy wszystkie kamienie, gruz, śmieci, chwasty, gałęzie, liście i korzenie po wyciętych roślinach. Pozostałości te mogą, bowiem utrudniać wzrost traw, mogą też być źródłem chorób szpecących trawnik. Spulchniamy glebę na głębokość 20cm poprzez ręczne przekopanie. Kształtujemy teren, nadając mu spadek 1%, który ułatwi powierzchniowy spływ wody. Po ukształtowaniu terenu, należy uzupełnić ubytek gleby powstały w wyniku usunięcia darni. Uzupełnienie wykonać glebą z dodatkiem około 10 kg kompostu torfowego na 1m². Wyrównujemy teren. Grabiami rozbijamy grudy ziemi. Po wyrównaniu powierzchnia przyszłego trawnika powinna znajdować się na poziomie poniżej poziomu graniczących z nią nawierzchni i obrzeży o około 5cm. Teren nie powinien mieć dołków (w nich może się zbierać woda) ani garbów, które mogą utrudnić późniejsze koszenie. Ubijamy powierzchnię. To bardzo ważna czynność. Na niewielkich powierzchniach możemy po prostu kilkakrotnie udeptać teren - miejsce przy miejscu. Na dużych lepiej użyć wału, jeżdżąc nim wzdłuż i wszerz trawnika. Nawozimy. Tydzień przed zaplanowanym ułożeniem darni możemy zasilić glebę nawozem do trawników (można zastosować na przykład: Florovit do trawników, Nawomix, Sierrablen). Warto użyć

niewielkiego, ręcznego siewnika do nawozów. Wierzchnią warstwę gleby mieszamy z nawozami, delikatnie ją zagrabiając, a następnie obficie podlewamy.

8.2. Układanie darni z rolki.

Darń najczęściej jest sprzedawana w pasach o wymiarach 50 x 200cm. Kupujemy tylko taką, która ma jednolitą, intensywnie zieloną barwę, jest zdrowa i bez chwastów. Dobrej jakości darń ma pasy jednakowej grubości, szerokości i długości, (co ułatwia jej układanie), a gęste, białe korzenie silnie przerastają podłoże. Z pasów darni nie powinna się osypywać ziemia, nie mogą się też one rozpadać. Dobrze, jeśli kupimy jej około 5% więcej niż wynika z obliczeń. Podlewamy teren. Przyspieszy to ukorzenianie się traw, a dodatkowo zagęści podłoże.

Rozkładamy darń. Układanie najlepiej zacząć od prostej krawędzi wzdłuż żywopłotu. Pasy układamy ściśle jeden przy drugim tak, aby te w sąsiadujących ze sobą rzędach miały się podobnie jak cegły w murze.

Dociskamy darń. Po ułożeniu kilku pasów delikatnie dociskamy je do podłoża grabiami lub drewnianym ubijakiem, by nie powstały pęcherze z powietrzem.

Przycinamy brzegi. Po ułożeniu trawnika jego krawędzie wyrównujemy ostrym nożem.

Obficie podlewamy. Po kilku dniach możemy sprawdzić, czy darń się ukorzeniła. Delikatnie próbujemy ją oderwać od podłoża. Jeśli nam się to nie uda, to oznacza, że darń się zakorzeniła. Jednak jeszcze kilka dni nie powinniśmy wchodzić na trawnik.

8.3. Prace pielęgnacyjne.

Pielęgnowanie trawnika z rolki nie różni się od pielęgnacji trawnika z siewu. Musi on być regularnie podlewany i zasilany nawozami – najlepiej przeznaczonymi do nawożenia trawników. Murawę należy kosić, co pięć-dziesięć dni na wysokość około 3-5 cm, pamiętając, by nie ścinać więcej niż jedną trzecią wysokości źdźbeł. W pierwszym tygodniu po rozłożeniu darni podlewać trawnik codziennie, a w następnym, co dwa-trzy dni.

Opracował: